

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2189/2026
23.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА и мал. ББ, обоје из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Леа Герасимовић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Марко Радојевић, адвокат из ..., ради измене висине издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 400/25 од 17.11.2025. године, у седници одржаној 23.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 400/25 од 17.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 2087/24 од 09.05.2025. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. деце плаћа месечно износ од по 35.000,00 динара по детету, укупно 70.000,00 динара сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, уплатом на текући рачун законске заступнице мал. деце мајке који се води код „...“ а.д. ..., почев од 30.12.2024. године, као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови, с тим што ће на доспеле а неисплаћене износе платити законску затезну камату на сваки појединачни месечни износ почев од доспелости па до исплате, под претњом принудног извршења и констатовано је да се мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 1875/2016 од 13.02.2017. године у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев мал. тужилаца у делу да се обавезе тужени да поред досуђеног износа од по 35.000,00 динара по детету, укупно 70.000,00 динара плаћа још по 50.000,00 динара по детету, од тражених 85.000,00 динара по детету укупно 170.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован предлог за одређивањем привремене мере којом би се обавезао тужени да на име издржавања мал. деце плаћа месечно износ од 60.000,00 динара по детету, укупно 120.000,00 динара на текући рачун законске заступнице мал. деце мајке који се води код „...“ а.д. ... почев од 30.12.2024. године као дана доношења

решења па убудуће. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 400/25 од 17.11.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става другог изреке, тако што је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање тужилаца поред износа досуђеног ставом првим изреке првостепене пресуде плаћа још износ од 15.000,00 динара месечно за мал. АА и још износ од 15.000,00 динара месечно за мал. ББ, укупно 30.000,00 динара, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законске заступнице мал. деце, мајке који се води код „...“, а.д. ..., почев од 30.12.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, и да се утолико мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 1875/16 од 13.01.2017. године у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и у преосталом делу става другог изреке којим је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени да поред досуђеног износа плаћа још 35.000,00 динара по детету до тражених 85.000,00 динара по детету. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да на име трошкова поступка исплати тужиоцима износ од 47.250,00 динара са каматом од дана извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова другостепеног поступка исплати тужиоцима износ од 40.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23), у вези члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2005...6/2015) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1875/16 од 13.02.2017. године, тужени је обавезан да на име издржавања мал. деце АА и ББ, плаћа укупно месечно 250 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања. Од доношења наведене пресуде протекло је осам година. Мал. АА сада има 17,5 година и похађа трећи разред ..., док мал. ББ има 15 година и похађа први разред Тужиоцима је потребно за храну по 30.000,00 динара месечно, за гардеробу по 1.000 евра на годишњем нивоу, односно по 10.000,00 динара месечно, за хигијену по 1.000,00 динара месечно, за џепарац и ужину по 1.000,00 динара дневно, што за 20 школских дана у месецу износи 20.000,00 динара по детету, за рођендане на које деца иду по једном месечно потребно је око 2.500,00 динара по детету, за екскурзије по 40.000,00 динара годишње, што је на месечном ниову око 3.500,00 динара по детету. Мал. тужиоци имају и трошкове на име културних, социјалних, рекреативних и других потреба, трошкова за образовање и васпитање, те с тим у вези утврђене су потребе мал. деце по 70.000,00 динара месечно. Мал. деца живе са мајком у стану од 77 м2, који је у власништву баке тужилаца. Мајка тужилаца запослена је и остварује зараду од 50.000,00 динара месечно и на руке добија

још 200 евра, нема додатна радна ангажовања и има два кредита, оба укупно у износу од 20.000 евра, а месечна рата за оба кредита износи 350 евра. Месечно за трошкове режије и становања плаћа 23.000,00 динара, за потрошену електричну енергију 7.000,00 динара, за кабловску и интернет 5.000,00 динара. Код туженог су се у међувремену промениле околности, с обзиром да је засновао нову заједницу и има још двоје мал. деце, ћерку од 10 година и сина од 3 године. Запослен је у „...“ доо „...“, где има 40% удела са зарадом од 150.000,00 динара месечно, власник је клуба „...“, а у „...“ д.о.о. „...“, тужени има функцију ... и наведена фирма је 2023. године пословала са нето добитком у износу од 1.279.000,00 динара. Тужени има два потрошачка кредита, један у износу од 600.000,00 динара, други у износу од 1.200.000,00 динара, с тим да је месечна рата за оба кредита око 40.000,00 динара. Тужени са новом породицом живи у свом стану, месечно за трошкове режије плаћа 5.000,00 динара, за потрошњу електричне енергије око 20.000,00 динара зими, а лети око 7.000,00 динара, за кабловску и интернет око 5.000,00 динара, док за храну своје четворочлане породице троши око 50.000,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука и да су се испунили услови да се промени висина издржавања, применом члана 164. Породичног закона, с тим што је првостепени суд обавезао туженог да тужиоцима на име издржавања плаћа месечно по 35.000,00 динара, почев од подношења тужбе па убудуће, док је другостепени суд сматрао да су досуђени износи прениско одмерени, због чега је преиначио првостепену пресуду у одбијајућем делу и обавезао туженог да поред износа од по 35.000,00 динара по детету, плаћа још износ од по 15.000,00 динара по детету.

Ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Чланом 164. Породичног закона, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према члану 73. Породичног закона, родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом, а према члану 154. став 1. тог закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља. Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно закључили да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука и да су се испунили услови да се повећа висина издржавања одређена претходном одлуком, с обзиром на то да је од доношења претходне одлуке прошло више од осам година, да су мал. тужиоци

старији, да похађају средњу школу и то мал. АА трећи разред ..., а мал. ББ први разред ..., као и да су се њихове потребе знатно повећале.

Супротно ревизијским наводима, полазећи од наведених одредби Породичног закона, утврђених потреба мал. тужилаца, као поверилаца издржавања и могућности туженог, као дужника издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона, руководећи се најбољим интересом мал. тужилаца, сагласно члану 6. и 266. Породичног закона, правилно је другостепени суд оценио да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање мал. тужилаца плаћа по 50.000,00 динара месечно, с обзиром на зараду коју остварује и додатне приходе, као и стандард којим живи. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал. тужилаца, у складу са утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција туженог, као дужника издржавања, док ће преостала средства за издржавање мал. тужилаца обезбедити мајка (која свакако трпи нешто већи терет законске обавезе издржавања, јер има нижа примања и самостално врши родитељско право), како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање мал. деце. Стим у вези, неосновани су наводи ревизије туженог да је одређени новчани износ превисоко одмерен, односно да не одговара околностима које се пре свега односе на његове могућности и да има обавезу да издржавања још двоје мал. деце из садашње заједнице.

Осталим ревизијским наводима туженог посредно или непосредно, оспорава се утврђено чињенично стање, које по његовом мишљењу није правилно и потпуно утврђено. Наводи ревизије, којима се указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање нису дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. ЗПП ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање.

Са напред наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић